

Σαντορίνης, ἐνεφανήσῃ ὁ ὀσιωτάτος ἐν ιερομονάχοις κυρ Χριστοφόρος ὁ οικονόμος του μετοχίου ἐδῶ τοῦ Μεγα Θεολόγου Πάτμου γηρεύοντας δικαιώματα, πῶς ἐστήναμεν ἐνὸς τεσταμέντου καμομένου εἰς τὸ νισὴν τῆς Κρήτης, εἰς τὸν Μιλοπόταμον, ἀπὸ τὴν ποτε κερά Νικολέτα Σοροτοπούλα, χίρα του πότε μισέρ Σήφη Γαβαλά, γραμμενου ὑπὸ χεῖρὸς κυρ Ἰωάννου Λοίμνου, νοταρίου, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον στοῖς 1547 Ἰαννουαρίου 6 ὡς εἰς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον λέγει, πῶς αφήνει εἰς ἄνωθεν λεγομένου μοναστηριου του Μεγα Θεολόγου Πάτμου ἓνα ἀμπέλι ευρησκόμενου εἰς τὴν Μεσαριαν, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργη, καὶ ἔστοντας να τὸ ἔχει προσιλομένο εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήρι· ἢ ἄνωθεν λεγομενι πότε κερά Νικολέτα καμνη λογης κρίση, δε μπορεί να λήπει παρὰ μὲ δίκαιοσιν να καμει νὰ ἔχει τὸ μοναστήρι ἐκεῖνο ὅπου του ἐφίκαν· καὶ διὰ τοῦτο ζητει εἰς τὴν αὐθεντία τως να του δόσουν τὸ ποσέσιο καὶ ἂν καλὰ καὶ να τὸ ἔχει πουλιμένο ὁ ἥός της ο μισέρ Μανούσος Γαβαλάς· καὶ ἡ πατεράις δὲ ἔχοντας τὸ τεσταμέντο δὲν ἐγήρεψαν δικαιώματα πὺν ἔχη ὅπου τὸ ἡγόρησε οὔτε τὸ ἡγόρησε οὔτε πῖγε κόντρα του ἄνωθεν μισέρ Μανούσου καὶ ἔτζι ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ἐπίτροπος του λεγομενου μοναστηριου ὁ ἄνωθεν εὐγενεστατος μισέρ Τζάνες Συρίγος καὶ μισέρ Ἰάκωμος Γαβαλάς καὶ μισέρ καὶ μισέρ Ἀντώνις Σιγάλας δὲν ἠθέλησαν να πατζαριστοῦν διὰ κριτάδαις, ἀνταυτῶν δὲ ἐπροσκάλεσαν τὸν θεοφιλέστατον κυρ ἐπισκοπον καὶ τοῦς ἐυγενεστάτους ἄρχοντας μισέρ Γερόνημον Κρήσπον, μισέρ Νταμένηγον Κρήσπον καὶ μισερ Νικολάκην Γαβρά καὶ ἔτζη ἐκράξαν τὸν κυρ Ἰάκωμον τῆς Ἀγγελήνας, ἀγοραστή τοῦ λεγομενου πραιμά του, ὁ ὁποῖος ἐπιλογήθει λέγοντας πῶς το ἐγόρασε ἀπὸ τὸ φανερό, οὔτε αὐτος καὶ κανεῖς δὲν ἐκοντραδέρισεν τόσον κερὸν καὶ μὲ δίκαιον εἶναι να γηρεύουν ἐκεῖνον ὅπου του τὸ ἐπούλησεν καὶ ἄλλα πολλὰ ὅπου εἶπεν διὰ φαβόρη τῶν δικαιωμάτων του· καὶ τὰ ἐξῆς λοιπὸν ὁ ἄνωθεν θεοφιλέστατος καὶ ὁ ἄνωθεν ευλαβέστατος αυθέντης πρὲ Πιέρος καὶ οἱ ἄνωθεν ἄρχονταῖς, γρίκοντας τα διακαιώματα τῶν ανωθεν μεριδων, θορόντας τὸ λεγομενο τεσταμέντο κράζοντας τὸ ὄνομα του Δεσπότου Χριστοῦ ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὁ ἄνωθεν λεγόμενος οικονόμος νὰ εἶναι βουλημένος εἰς ποσέσιο ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὸ λεγόμενο πρᾶμα, κατὰ τὸ τεσταμέντο, σὰν πρᾶμα προσυλομενο του λεγομένου μοναστηριου· καὶ ὁ ἄνωθε κυρ Ἰάκωμος να παει κοντρα ἐκείνου ὅπου του το ἐπὺλησε καὶ εἰς τὰ καλὰ του ρεσαλβάροντας κερὸ δικαιώματα του ἄνωθεν μισέρ Μανούσου ἂν ἔχει να δείξει ἄλλη ορδηνήα ἡστερόττερη ἢ κοντετζιὸν ἢ ἄλλο καὶ τα ἐξῆς ...».

161

1596. Διαθήκη. Χανιά.

Μαρία Χαϊρέτη, «Ἡ ἐν ἀκρωτηρίῳ Κυδωνίας γυναικεία μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κερατιδιώτη καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαβριὴλ Σεβήρου. Ἑλληνικὰ ἔγγραφα (1596-1615)», *Θησαυρίσματα* 6 (1969), σ. 163-165.

162

1596-1634. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἔγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πασχάλης, «Ἡ ἐν Γαυρείῳ τῆς Ἄνδρου μονὴ τοῦ Παντοκράτορος

καὶ τρία ἀνέκδοτα περὶ αὐτῆς σιγίλλια Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, παπᾶ καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ Ραφαὴλ Β΄, Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ καὶ ἄλλων ἀνεκδότων γραμμάτων», *Θεολογία* 10 (1932), σ. 215, 226-228.

163

1596-1701. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος κατὰ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα», *Πέταλον* 7 (1999), σ. 23-29 αρ. 1-6, σ. 31 αρ. 8, σ. 33-36 αρ. 10-11, σ. 37-54 αρ. 13-30.

164

1597. Προικοσύμφωνο (νοταριακὴ πράξη). Σύρος.

Ἀ. Μηλιαράκης, «Προικοσύμφωνον συνταχθὲν ἐν Σύρῳ τῷ 1597», *Ἀρμονία* 11 (1900), σ. 697-699.

165

1597. Διαθήκη. Κεφαλονιά.

Κ. Χρυσόχοϊδης, «Τὸ μετόχι τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Κεφαλονιά (τέλη 16^{ου} αἰ.)», *Κεφαλληνιακά Χρονικά* 2 (1977), σ. 210-213, αρ. 2.

165α

1597. Εἰδικό πληρεξούσιο. Χάνδακας.

Σ. Ευαγγελάτος, «Μία δίκη (1582-1583) τοῦ Γεωργίου Χορτάτση τοῦ Ἰωάννη», *Παράβασις* 3 (2000), σ. 56-57, αρ. 23.

165β

1597-1602. Συνοδικές αποφάσεις. Κωνσταντινούπολη.

L. Petit, *Actes de l'Athos. II. Actes de Pantocrator*, St. Petersburg 1903, σ. 52-55 αρ. 18-21

166

1597-1605. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Ἀπελευθέρωσις αἰχμαλώτου ἐν Ἄνδρῳ κατὰ τὸν δέκατον ἑκτον αἰῶνα», *Πέταλον* 3 (1982), σ. 87-97, αρ. 1-10.